

עפ"ג 59103/08/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד מחאג'נה,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה(עציר)

תיק חיצוני: 469063/2021

לפני הרכב השופטים:

כבוד השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]

כבוד השופט יחיאל ליפשיץ

כבוד השופט אינאס סלאמה

המערכת מדינת ישראל

נגד

המשיב

מחמוד מחאג'נה,

באמצעות בא-כוחו - עו"ד מוחמד מסארווה (ס. ציבורית)

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט משה גינות) מיום 18/8/2021, שניתן במסגרת ת"פ 33623-07-21.

פסק דין

השופט יחיאל ליפשיץ:

ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש קמא (כב' השופט משה גינות) בת"פ (שלום חדרה) 33623-07-21, מיום 18.8.21. מדובר בערעור המדינה על קולת העונש.

כנגד המשיב, יליד 1991 ותושב אום אל פאחם, הוגש ביום 15.7.21 כתב אישום המייחס לו עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, המשיב התגורר עם משפחתו באום אל פאחם, יחד עם אביו ואחותו - היא המתלוננת. הגם שגילה של המתלוננת לא צוין בכתב האישום, הובהר במהלך הדיון לפנינו כי היא ילידת 1993. נטען, כי ביום 2.7.21 בשעה 18:00 לערך, עת שהתה המתלוננת עם אחייניה הקטינים בחדרה, הגיע המשיב לחדר, ללא שקדם לכך כל אירוע מקדים, ואיים עליה בכך שאמר לה: "אני אשתה את הדם שלך ואת תמותי היום". מיד לאחר מכן הלך המשיב למטבח, הצטייד בסכין, וחזר עמה אל המתלוננת. המתלוננת נעלה את דלת החדר כשהקטינים עמה, ובשלב זה דפק המשיב בחוזקה על הדלת והמשיך לאיים עליה באמרו: "תצאי החוצה, את היום תמותי". לשמע הצעקות הגיע האב למקום, אך המשיב המשיך להחזיק בסכין וצעק לעבר המתלוננת: "תצאי יא זונה בת שרמוטה יא שרמוטה". האב שאל את המשיב אל מי הוא מדבר והאחרון השיב כי הוא צועק על "זאת שיושבת בפנים הזונה". כאשר האב אמר למשיב שהוא צריך להתבייש שכן מדובר באחותו, איים המשיב על האב בפגיעה שלא כדין במתלוננת ובכוונה להפחידו, באומרו כי הוא רוצה להרוג אותה וכי היא לא שווה קבורה ויזרקו אותה לפח הזבל.

המשיב הורשע על פי הודאתו ובטרם שמיעת ראיות. במסגרת גזר הדין קבע בית המשפט קמא מתחם בין מאסר מותנה

ל-12 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש בתוך המתחם, הפנה ביהמ"ש קמא לכך שמאסר בפועל יפגע במשיב ובמשפחתו (המשיב נעצר ביום 11.7.21); לכך כי נטל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה; להבעת הצער על מעשיו; וכן לעברו הפלילי. בהקשר האחרון הפנה בית המשפט קמא לכך כי המשיב ריצה תקופות מאסר ממושכות, כאשר העבירה האחרונה היא משנת 2015. בשים לב לשיקולים שהוצגו בתמצית לעיל "ובשים לב לחומרת העבירה והאיום באמצעות סכין" גזר ביהמ"ש קמא על המשיב 3 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו; מאסר על תנאי; והתחייבות להימנע מלעבור עבירה על סך 2,500 ₪.

המערערת טענה כי מדובר בעונש שסוטה באופן קיצוני לקולה מהעונש שהיה ראוי להשית, בהפנותה לנסיבות האירוע, ובהדגישה את העובדה כי המשיב איים שוב ושוב על המתלוננת ואף עשה שימוש בסכין. עוד הודגש עברו הפלילי של המשיב והעובדה כי ריצה מאסרים. באת כוח המערערת אף הפנתה לכך כי דינו של המשיב נגזר בגין עבירה של החזקת סכין מספר חודשים טרם האירוע נושא עניינו, אף כי העבירה נעברה בשנת 2014.

מנגד, טען בא-כוח המשיב שאין מקום להתערב בגזר הדין. הודגש, כי גם אם ערכאת הערעור סבורה שביהמ"ש קמא הקל עם המשיב, הדבר אינו אמור להוביל למסקנה שיש מקום להתערב בעונש, שכן רק אם מדובר בסטייה קיצונית מרף הענישה הראוי יש מקום להתערבות כזו. לגופו של עניין נטען, כי חרף חומרת האירוע, מדובר באירוע נקודתי. כמו כן, ניתן ללמוד שלא נשקפת מסוכנות מהמשיב כלפי המתלוננת מכך שהמשיב נעצר רק מספר ימים לאחר האירוע, ביום 11.7.21, ולראיה - לא נשקפה למתלוננת כל סכנה בתקופה זו (חרף שאלותינו במהלך הדיון, באי כוח הצדדים לא הבהירו את הסיבה לכך שהמשיב נעצר רק ביום 11.7.21, כאשר התלונה הוגשה מיד לאחר האירוע). בא כוח המשיב הפנה, עוד במסגרת הדיון בבית המשפט קמא, לעמדת המתלוננת והאב במסגרת הטענות לעונש, שם עתרו להקל בעונשו של המשיב. נוסף על כך, הפנה בא כוח המשיב לפסיקה מגוונת שניתנה במקרים דומים, לשיטתו, בהם הורשעו נאשמים בעבירת איומים ונדונו לעונשים התואמים את גזר דינו של המשיב. כמו כן, הפנה בא כוח המשיב לנתוני המשפחתיים של המשיב; לכך כי הוא קיבל אחריות על מעשיו והביע עליהם צער; וכן צוין כי חרף הרשעותיו הקודמות, מדובר במי שלא הסתבך בפלילים משנת 2015.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, סבורני שיש מקום להתערב ולהחמיר בעונש.

אכן, ידועה ההלכה ולפיה ערכאת הערעור לא תתערב בחומרת העונש שהשיתה הערכאה הדיונית, למעט במקרים בהם נפלה טעות בולטת בגזר הדין, או שהעונש שנגזר חרג באופן קיצוני מרף הענישה הנוהג בנסיבות דומות. בענייננו, לטעמי העונש שהושת על המשיב - בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה וכן לנתוני המשיב - מצדיק החמרה. אבהיר עמדתי -

ראשית, מדובר באירוע בדרגת חומרה גבוהה. המשיב, ללא כל אירוע מקדים (כך על פי עובדות כתב האישום) איים על אחותו באיומים בוטים בעלי אופי אלים ביותר (אני אשתה לך את הדם, את תמותי היום, ועוד). לא זו אף זו, מעבר למלל לעיל, נקט המשיב במעשה פיזי בכך שהצטייד בסכין ואף ניגש ונעמד מחוץ לדלת החדר אותה נעלה המתלוננת משום חששה מהמשיב. המשיב דפק על הדלת בחוזקה כשהוא ממשיך ומאיים על המתלוננת וגם כשהאב הגיע, לא נירגע המשיב והמשיך באיומיו כלפי האב. ממד נוסף של חומרה ניתן למצוא בנוכחות קטינים בחדר בו הסתתרה המתלוננת. מדובר אם כן באירוע שאינו נקודתי, רמת האיומים - גבוהה, והמשיב "הבהיר" את איומיו באמצעות סכין עמה דפק

בחוזקה על הדלת. ניתן רק לשער את האימה שאחזה במתלוננת במהלך האירוע. על רקע נתונים אלה, סבורני שלא היה מקום לקבוע מתחם שהרף התחתון שלו הוא מאסר על תנאי. נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר. אפנה לכך כי רכיב מרכזי בקביעת המתחם הוא ה"נסיבות הקשורות בביצוע העבירה" (ס' 40ג'א) לחוק העונשין).

שנית, נתוני המשיב - חרף גילו הצעיר יחסית - מכבידים, ואינם מאפשרים קביעת עונש על הצד הנמוך של המתחם. בשנת 2007 הוא נדון ל 30 חודשי מאסר בגין עבירות אלימות; בשנת 2015 הוא נדון ל 12 חודשי מאסר בגין עבירת רכוש; ובחודש 2/21 הוא נדון למאסר על תנאי בגין עבירה של החזקת סכין או אגרופן שלא כדין. אכן, העבירה האחרונה היא משנת 2014 אך לטעמי לא ניתן להתעלם מהקשר בין 2 הרשעותיו של המשיב בעבירה של החזקת סכין או אגרופן שלא כדין (עבירות מ 2005 ומ 2014), לבין המקרה הנוכחי עליו הוא נותן את הדין כיום, במסגרתו הוא עשה שימוש בסכין כדי "להדגיש" את רצינות איומיו. משום שהאירוע התרחש בביתו לא הועמד המשיב לדין בגין השימוש בסכין.

על רקע כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי גם לנתונים העומדים לזכות המשיב (הודייתו, נטילת האחריות על מעשיו ויתר הנתונים שהועלו על ידי בא כוחו), ובשים לב להלכה ולפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין גם כאשר הערעור מתקבל, אמליץ לחבריי לקבוע את רכיב המאסר בפועל על תקופה של 5 חודשים (החל ממועד מעצרו); ובאשר ליתר רכיבי הענישה אמליץ שלא להתערב בהם.

סגן הנשיא השופט אברהם אליקים [אב"ד]

אני מסכים.

השופט אינאס סלאמה:

אני מסכים.

הוחלט לקבל את הערעור, כך שרכיב המאסר בפועל ישונה ל-5 חודשים שמנינם החל מיום 11.7.2021. יתר מרכיבי גזר הדין יישארו ללא שינוי.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"א, 02 ספטמבר 2021, בנוכחות הצדדים.

א. סלאמה, שופט

י. ליפשיץ, שופט

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]

עמוד 3

